

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **B. A.**, zast. Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 6. 6. 2022, č. j. 57 Az 17/2021 - 68,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2021, č. j. OAM-15/ZA-ZA11-K10-2021. Tímto rozhodnutím bylo podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zastaveno řízení, neboť stěžovatelova žádost o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky byla podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu posouzena jako nepřijatelná.

[2] Společně s kasační stížností podal stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který odůvodnil újmou spočívající v nutnosti neprodleně vycestovat z České republiky, přičemž v zemi původu stěžovateli hrozí zatčení a následně trest odnětí svobody či poprava, neboť stěžovatel konvertoval ke křesťanství. Stěžovatel odkazuje na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 7. 2. 2013, sp. zn. 11 A 185/2012, dle něhož je v určitých případech přiznání odkladného účinku nutnou podmínkou, aby případný konečný úspěch žaloby nebyl jen formální, ale i faktický. Dle stěžovatele nedojde přiznáním odkladného účinku k jakékoli újmě třetích osob, neboť žádná jiná osoba nebude tímto rozhodnutím dotčena na svých právech. Stěžovatel dále uvádí, že by bylo v rozporu s veřejným zájmem umožnit výkon rozhodnutí, jímž by mohlo dojít k porušení mezinárodních závazků, včetně zásady *non-refoulement*.

[3] Žalovaný navrhl, aby kasační stížnosti nebyl odkladný účinek přiznán, protože dle jeho názoru stěžovatelem uvedené skutečnosti nenasvědčují tomu, že by pro něj výkon rozhodnutí znamenal újmu. Žalovaný připomíná, že již stěžovatelova první žádost byla v minulosti meritorně posouzena a shledána nedůvodnou. Respektování pravomocných rozhodnutí správního orgánu představuje dle žalovaného důležitý veřejný zájem. Žalovaný je toho názoru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku naplněny nebyly.

[4] Podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu nemá kasační stížnost v daném případě ze zákona odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se přiměřeně užije § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce, resp. stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[6] Po zhodnocení okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

[7] Nejvyšší správní soud vycházel zejména z předpokladu, že nedojde-li k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, bude stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného rozhodnutí žalovaného nucen opustit území České republiky, a to ještě před rozhodnutím zdejšího soudu o jeho kasační stížnosti.

[8] Právo setrvat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti je přitom podstatné z hlediska toho, že nelze *prima facie* vyloučit možnost závažné újmy spočívající v riziku ohrožení jeho svobody či dokonce života na základě jeho náboženského přesvědčení, pokud by byl stěžovatel nucen k návratu do země původu. Tímto Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své konečné rozhodnutí v dané věci. Považuje však za rozhodné, že nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by s sebou v každém případě neslo nutnost vycestování stěžovatele do země původu, přičemž v této fázi řízení není možné vyloučit obavu, že by stěžovatel mohl být právě v důsledku svého vycestování vystaven trestu odnětí svobody či dokonce trestu smrti.

[9] Nepřiznání odkladného účinku by v takové situaci znamenalo porušení mezinárodních a unijních závazků České republiky spočívajících v poskytnutí účinné právní ochrany proti možnému porušení zásady *non-refoulement*.

[10] Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku rovněž z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě, tedy umožnění pobytu stěžovateli na území České republiky do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jeho kasační stížnosti, jakkoli negativně dotklo práv třetích osob, ani že by představovalo významnější

pokračování

ohrožení veřejného zájmu na respektování pravomocných rozhodnutí správních orgánů ve srovnání s újmou, která by v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohla vzniknout stěžovateli; konkrétně se jedná o možnou újmu spočívající ve vycestování stěžovatele a s tím související riziko ohrožení jeho svobody či života na základě jeho náboženství – viz výše (právě v těchto specifických individuálních okolnostech věci je třeba spatřovat důvod pro přiznání odkladného účinku; k tomu viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 28, č. 4039/2002 Sb. NSS).

[11] Na základě shora uvedené tedy Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, což vyvolává právní následky stanovené v § 78b zákona o azylu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 16. září 2022

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu